

« νὸν τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, α ἤλθε δι' ὀδηγίας τοῦ τότε ἐμ-  
 α φρονεστάτου Διερμηνέως Ἀ-  
 α λεξάνδρου Καντζερῆ εἰς τὰ  
 α κατὰ τὴν παραλίαν ὄχυρῶ-  
 α ματα καὶ εἰργάσθη εἰς αὐτὰ  
 α δις καὶ τρίς, ἰδίαις χερσὶ συ-  
 α νεπιφορήσας χῶμα, παρόντος  
 α τοῦ Σουλτάνου, καὶ βλέπον-  
 α τος ἄνωθεν ἀπὸ τῶν θυρίδων  
 α τοῦ Παλατίου. Διὸ καὶ τοῦ-  
 α τον ἠγάσθη ὁ Βασιλεὺς, καὶ  
 α ἐτίμησεν ἐπισήμως, ἐρεθρυρὸν  
 α ἐπενδύτην, ἢ καυνάκην (τα-  
 α μουρόγουζην) ἐπενδύσας, καὶ  
 α πολλὴν πρὸς αὐτὸν ἐπεβεβαί-  
 α ωσε τὴν εὐνοίαν. » Ἦδη δὲ  
 α δύο μόλις χρόνους αὐτοῦ πα-  
 α τριαρχεῦσαντος, ἐπελθὼν Μου-  
 α σταφᾶς ὁ Βαϊρακτάρης εἰς τὴν  
 α Κωνσταντινούπολιν ἐνεθρόνισε  
 α (τῷ 1808) τὸν Σουλτάνον Μι-  
 α χημούτην Β' καὶ ὁ Γρηγόριος ἐ-  
 α ξαίρνης ἐκπίπτει τοῦ θρόνου,  
 α καὶ κατὰ προσταγὴν ὑψηλῶν ἀ-  
 α νεχώρησεν εἰς τὴν νῆσον Χάλ-  
 α κην ἠσυχάζων ἐκεῖ. Ἀναλαβὼν  
 α δὲ, (κατὰ τὸ 1819 ἔτος) ἐκ τρί-  
 α του τὰς ἡμέρας, διεύθυνε τὴν Πα-  
 α τριαρχίαν κατὰ τὸν αὐτοῦ τρό-  
 α πον, τὴν κοινὴν ὠφέλειαν ἀπο-  
 α σκοπῶν. Καὶ πάλιν ἐξέδωκε πα-  
 α τρικωτάτην Ἐγκύκλιον διατα-  
 α γὴν, προτρέπων τοὺς πάντας εἰς  
 α προκοπὴν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν  
 α παιδείαν τὴν Ἑλληνικὴν. Ἦδη  
 α δὲ τῆς εἰς Μολδαυίαν εἰσόδου  
 α τοῦ περικλεοῦς Ἀλεξάνδρου τοῦ  
 α Ὑψηλάντου διαμνηυθείσης εἰς  
 α τὴν Κωνσταντινούπολιν (τῷ

1821 Φεβρ. 10), καὶ τῆς τῶν  
 α Ἑλλήνων ἐπαναστάσεως προσ-  
 α δοκωμένης, προσκαλεῖται ὑπὸ  
 α τοῦ Ἀρχιστρατάρου ὁ Πατριάρ-  
 α χου Γρηγόριος μετὰ τοῦ Διερμυ-  
 α νέως Μουρούζη, καὶ ἐρευνῶνται  
 α φιλικῶς, ἂν τί γνωρίζουσι περὶ  
 α τῶν πραγμάτων, καὶ ἂν ὑπο-  
 α πτεύονται κίνησιν τῆς Πελοπον-  
 α νήσου, ἢ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος.  
 α Οἱ δὲ ἀμφοτέρω ἀπεκρίθησαν,  
 α ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν εἰ-  
 α δησιν περὶ ἐπαναστάσεως τῶν  
 α ὑπηκόων (Ῥαγιάδων). Παρηγ-  
 α γέλθησαν λοιπὸν μετὰ πολλῆς  
 α φιλοφροσύνης, νὰ ἀναγγείλωσιν  
 α εὐθὺς πρὸς τὸν Ἀρχιστρατάρην,  
 α ἂν τι μάθωσιν ἕσπερον, καὶ οὐ-  
 α τως ἀπελύθησαν. Ἐφεξῆς κατὰ  
 α τὴν 23 Μαρτίου προστάζεται ὁ  
 α Πατριάρχης δι' Ὑψηλοῦ Ὀρι-  
 α σμοῦ νὰ διακηρῖξῃ διὰ γράμμα-  
 α τος Ἐγκυκλίου Πατριαρχικοῦ  
 α πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους ἀ-  
 α μνηστίαν ἐκ μέρους τῆς Ἐξου-  
 α σίας, ἂν τις παρεσύρῃ, πλανη-  
 α θεὶς εἰς τὴν (ἤδη ἀνκαλυφθεῖ-  
 α σαν) Ἐταιρείαν ἀφορίσῃ δὲ συγ-  
 α χρόνως ἐπαρώμενος τὰς φρικτο-  
 α τάτας ἀράς τὸν Ὑψηλάντην καὶ  
 α τοὺς μετ' αὐτοῦ συναποστάντας,  
 α λύση δὲ καὶ τὸν ὄρκον τῶν Ἐ-  
 α ταιριστῶν. Τὸ γράμμα τοῦτο  
 α ἐγράφη καὶ ἐστάλη παντοῦ, ὡς  
 α ὁ ἀφορισμὸς κατὰ τοῦ Ὑψηλάν-  
 α του καὶ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Μολ-  
 α δαυίας Μιχαὴλ Σούτσου ἀνε-  
 α γνώσθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον,  
 α ἀλλὰ ἡ ὑπακοὴ αὐτῆ τοῦ Γρη-  
 α γορίου εἰς ὅλας τὰς διατάχας

